

ΕΤΟΣ 62ον

21 Σεπτεμβρίου 2014

ΑΡΙΘ. ΦΥΛ. 38 (3199)

ΑΣ ΣΗΚΩΣΟΥΜΕ ΤΟΝ ΣΤΑΥΡΟ ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ

Ὁ Χριστός, ἀγαπητοί ἀδελφοί, προσκαλεῖ, λείει τό σημερινό Εὐαγγέλιο, τόν ὄχλο καί τούς μαθητές του καί τούς ἀπευθύνει ἕναν λόγο· τόν λόγο ἐκείνο πού χαρακτηρίζει τή ζωή τοῦ ἀληθινοῦ Χριστιανοῦ. Δέν ἀπευθύνονται τά σημαντικά καί σοβαρότατα γιά τή σωτηρία μας αὐτά λόγια τοῦ Χριστοῦ σέ μοναχοῦς, ἀλλῶστε τότε δέν ὑπῆρχαν, ἀλλῆλα σέ ὄλους μας. «Ὅποιος» λοιπόν λείει «θέλει νά μέ ἀκολουθήσει, ἄς ἀπαρνηθεῖ τόν ἑαυτό του, ἄς σηκώσει τόν σταυρό του καί τότε ἄς μέ ἀκολουθήσει».

Τό ἅγιο Βάπτισμα

Ὅλοι οἱ Ὁρθόδοξοι χριστιανοί, βαπτιστήκαμε στό ὄνομα τῆς παναγίας Τριάδος. Τό Βάπτισμά μας ἀποτείλεσε τύπο τῆς τριήμερης ταφῆς τοῦ Χριστοῦ. Συναποθάναμε μέ τόν Χριστό. Σταυροειδῶς μᾶς ἔχρισε ὁ Ἱερέας. Κατόπιν φορέσαμε στό στήθος μας τόν σταυρό μας, τόν Σταυρό τοῦ Χριστοῦ. Ἀναστημένοι ἐν Χριστῷ εἴμασθε ὄλοι οἱ Ὁρθόδοξοι, ἀπό τήν ἡμέρα τῆς βάπτισής μας καί μετά, καθὼς λάβαμε τό Σῶμα καί τό Αἷμα τοῦ Χριστοῦ καί γίναμε ἕνα σῶμα καί ἕνα αἷμα μέ Ἐκεῖνον καί μεταξύ μας. Ὅλοι εἴμασθε ἀναστημένοι, «συγγενεῖς ἐξ αἵματος» πνευματικά. Μένει νά τό ζοῦμε αὐτό.

Εὐηλογημένη συνήθεια τῶν Χριστιανῶν ἀποτελεῖ ὁ σταυρός πού φοροῦν στόν λαιμό. Συχνότατα ἀποδεικνύεται ἀδάπανος φύλλακας καί προσάτης τους. Ἐξίσου ἀνησυχητικό εἶναι νά βλέπουμε σήμερα τούς Χριστιανούς, ὑποτίθεται, νά κρεμοῦν ἀλλῆλα πράγματα στόν λαιμό τους: γαλιάζες χάντρες «γιά τό μάτι», σημεῖα τοῦ ζωδιακοῦ κύκλου, περίεργα μακριά δόντια, σταυροῦς ἀναποδογυρισμένους, «κλειδιά τοῦ Νεῖλου», περιδέραια παράξενα καί ὅ,τι ἄλλο μπορεῖ νά φανταστεῖ κανεῖς, πρὸς μεγάλη τέρψη τῶν πονηρῶν πνευμάτων καί τοῦ ἀρχηγοῦ τους, πού βλέπουν τούς Χριστιανούς νά ὑποτιμοῦν, ἢ μάλιστα νά

ΤΟ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ (Μάρκ. η' 34-θ' 1)

Ἡ σωτηρία τῆς ψυχῆς

Εἶπεν ὁ Κύριος· Ὅστις θέλει ὀπίσω μου ἔλθειν, ἀπαρνησάσθω ἑαυτόν, καὶ ἀράτω τὸν σταυρὸν αὐτοῦ, καὶ ἀκολουθεῖτω μοι. Ὅς γὰρ ἂν θέλῃ τὴν ψυχὴν αὐτοῦ σῶσαι, ἀπολέσει αὐτήν· ὃς δ' ἂν ἀπολέσῃ τὴν ψυχὴν αὐτοῦ ἕνεκεν ἐμοῦ καὶ τοῦ Εὐαγγελίου, οὗτος σώσει αὐτήν. Τί γὰρ ὠφελήσει ἄνθρωπον, ἐὰν κερδήσῃ τὸν κόσμον ὅλον, καὶ ζημιωθῇ τὴν ψυχὴν αὐτοῦ; ἢ τί δώσει ἄνθρωπος ἀντάλλαγμα τῆς ψυχῆς αὐτοῦ; Ὅς γὰρ ἐὰν ἐπαισχυνθῇ με καὶ τοὺς ἐμούς λόγους ἐν τῇ γενεᾷ ταύτῃ τῇ μοιχαλίδι καὶ ἁμαρτωλῷ, καὶ ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἐπαισχυνθήσεται αὐτόν, ὅταν ἔλθῃ ἐν τῇ δόξῃ τοῦ Πατρὸς αὐτοῦ, μετὰ τῶν Ἀγγέλων τῶν ἁγίων. Καὶ ἔλεγεν αὐτοῖς· Ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὅτι εἰσὶ τινες τῶν ὧδε ἐστηκότων, οἵτινες οὐ μὴ γεύσονται θανάτου, ἕως ἂν ἴδωσι τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ ἐληλυθυῖαν ἐν δυνάμει.

ἀγνοοῦν τὴ φοβερὴ δύναμη τοῦ Τιμίου καὶ Ζωοποιοῦ Σταυροῦ, ὁ Ὅποιος ἐκμηδένισε καὶ διέλιψε τίς δυνάμεις τοῦ σκότους.

Ὅχι μόνο λοιπὸν ἐπιβάλλεται νὰ φορᾶμε τὸν σταυρὸ μας, ἀλλὰ καὶ νὰ τὸν σχηματίζουμε σωστά, πράγμα στό ὁποῖο ἐπιμένει καὶ ὁ ἅγιος Χρυσόστομος δίνοντας σχετικές συμβουλές στίς μπότερες.

Ὁ Σταυρός στή Πατρευτικὴ Ζωὴ τῆς Ἐκκλησίας

Κέντρο πραγματικά τῆς θείας Λατρείας μας, ἀποτελεῖ ὁ Σταυρός τοῦ Χριστοῦ. Δύο μέρες τῆς ἐβδομάδας εἶναι ἀφιερωμένες σέ Αὐτόν, ἡ Τετάρτη καὶ ἡ Παρασκευή, γι' αὐτό καὶ τότε νηστεύουμε. Ἀλλὰ καὶ στίς καθημερινές ἀκολουθίες οἱ ὥρες ἔκτη καὶ ἑνάτη ἔχουν σταυρικό περιεχόμενο: ἡ μία ἀναφέρεται στή σταύρωση τοῦ Χριστοῦ καὶ ἡ ἄλλη στόν διά Σταυροῦ θάνατό Του.

Ἐκεῖ ὅμως πού πραγματικά ὁ Χριστιανὸς γεύεται τὴ σταυρική ἀγάπη εἶναι ἡ θεία Λειτουργία. Ἡ κοινωνία τοῦ Σώματος καὶ τοῦ Αἵματος τοῦ Κυρίου εἶναι ἔνωση μέ τόν Θεό τόσο ὀριζοντίως, ἐκφράζοντας τὴν πρὸς τόν πλησίον ἀγάπη, ὅσο καὶ καθέτως ὡς ἔκφραση τῆς ἀπὸ τόν Θεό δεδομένης ἀγάπης πρὸς τόν ἄνθρωπο. Μόνο ἂν ἡ ἀγάπη μας περιέχει καὶ τίς δύο αὐτές διαστάσεις, μπορεῖ νὰ ἀληθεύει, νὰ εἶναι αὐθεντική. Ἀλλήλιως εἶναι μιστὴ στόν Θεό καὶ καταστρεπτικὴ γιὰ τόν ἑαυτὸ μας.

Μόνο ἔτσι ἐσταυρωμένος ὁ ἄνθρωπος, δηλαδὴ ἐν Χριστῷ, ἀγαπάει καὶ ἄρα δέν σταυρώνει τοὺς ἄλλους.

Ἡ αὐθεντικότητα τῆς ἐσταυρωμένης ζωῆς μας

Συμβαίνει πολὺ συχνά νὰ ὁμολογοῦμε Ἰησοῦ Χριστό ἐσταυρωμένο καὶ ἀναστάντα, νὰ σχηματίζουμε σωστά τὸ σημεῖο τοῦ Σταυροῦ ἐπάνω μας, νὰ συμμετέχουμε στό Ποτήριο καὶ παρὰ ταῦτα ὅλα αὐτά νὰ μὴ φτάνουν στό βάθος τῆς καρδιάς γιὰ νὰ μᾶς ἀλλιάξουν. Παραμένουν στήν ἐπιφάνεια. Ὅφείλουμε νὰ

Μετάφραση τῆς Εὐαγγελικῆς περικοπῆς

Εἶπεν ὁ Κύριος: «Ἐάν κανεῖς θέλῃ νά μέ ἀκολουθήσῃ, ἄς ἀπαρνηθῇ τόν ἑαυτόν του καί ἄς σπκώσῃ τόν σταυρόν του καί ἄς μέ ἀκολουθήσῃ. Διότι ὅποιος θέλει νά σώσῃ τήν ζωήν του, αὐτός θά τήν χάσῃ, ἐκεῖνος δέ πού θά χάσῃ τήν ζωήν του ἐξ αἰτίας ἐμοῦ καί τοῦ εὐαγγελίου, αὐτός θά τήν σώσῃ. Διότι τί θά ὠφελήσῃ τόν ἄνθρωπον νά κερδίσῃ τόν κόσμον ὅλον καί νά ζημιωθῇ τήν ψυχήν του; Ἡ τί ἀντάλλαγμα εἶναι δυνατόν νά δώσῃ ὁ ἄνθρωπος διά τήν ψυχήν του; Διότι ὅποιος ἐντρέπεται δι' ἐμέ καί διά τοὺς λόγους μου εἰς τήν γενεάν αὐτήν τήν μοιχαλίδα καί ἁμαρτωλῶν καί ὁ Υἱός τοῦ ἀνθρώπου θά αἰσθανθῇ ντροπή γι' αὐτόν, ὅταν ἔλθῃ μέ ὅλην τήν δόξαν τοῦ Πατέρα του μαζί μέ τοὺς ἁγίους ἀγγέλους». Καί τοὺς ἔλεγε: «Ἀλήθεια σᾶς λέγω, ὅτι ὑπάρχουν μερικοί ἀπό αὐτούς, πού στέκονται ἐδῶ, οἱ ὅποιοι δέν θά γευθοῦν θάνατον, ἕως οὔτου ἰδοῦν τήν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ νά ἔρχεται μέ δύναμιν».

(Ἐκ τῆς μεταφράσεως τῆς Καινῆς Διαθήκης τῶν ἀειμνήστων καθηγ. Β. Βέλλα, Ἀρχιμ. Εὐ. Ἀντωνιάδου, Ἀμ. Ἀλιβιζάτου, Γερ. Κονιδάρη, Ἔκδ. ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗΣ ΔΙΑΚΟΝΙΑΣ).

εἴμαστε ἐνήμεροι αὐτοῦ τοῦ γεγονότος καί νά μὴν ὠραιοποιοῦμε προβληματικές καταστάσεις.

Ὁ Χριστιανός, μοναχός, λαϊκός ἢ κληρικός, ζεῖ στόν τόπο τοῦ Σταυροῦ, συν-εσταυρωμένος μέ τόν Σωτήρα. Κοπιάζει, ἀγωνίζεται, θλίβεται ἀλλήλα καί χαίρεται γιά τήν Ἀνάσταση πού περιμένει, ἡ ὁποία ὠστόσο τόν ἐπισκέπτεται κάποτε καί ἀπό ἐδῶ.

Ἦνθα ὅμως μιά διαδικασία πολύ ὑποπτη καί ληθάνουσα, αὐτή τῆς αὐτοδικαίωσης καί τῆς πνευματικῆς αὐτάρκειας. Τό νά νομίζει κανεῖς ὅτι δικαιώνεται μέσα ἀπό τά ἔργα του, ἀποτελεῖ τήν ἔσχατη πλάνη, διότι μόνο ἡ θεία Χάρη, ἡ Χάρη τοῦ ἁγίου Πνεύματος σώζει. Ἦνθα, ἡ κενοδοξία ἡ ὁποία εἶναι καί ἡ βάση, τό θεμέλιο ὅλων αὐτῶν τῶν ἠογισμῶν καί βιωμάτων, ὑπογείως καί ὑπορρήτως ἔχει ἀρχίσει τό καταστρεπτικό της ἔργο. Οἱ ἠογισμοί αὐτοί, σὺν τῷ χρόνῳ, ἐμπλουτίζονται μέ κατάκριση, αἴσθησις ἰδιορρυθμίας καί διαφορᾶς ἀπό τοὺς ἄλλους, ἀτακτη χαρά ἐναήλασσομένη μέ ἄμετρη λύπη, ἄν καί τεχνηέντως αὐτή ἡ τελευταία καλύπτεται, φθόνο ἀπέναντι σέ ὅσους δέν ἀναγνωρίζουν τήν πνευματικότητά μας, ἔπαρση, οἴηση, «φυσίωση», ὅπως ἴνευ οἱ Πατέρες. Ὅλα αὐτά ἀπομακρύνουν τήν χάρη τοῦ Θεοῦ ἀπό τῆς ζωῆς μας.

Ἦνθα ἡ διαδικασία αὐτή μοιάζει μέ ἕναν ὑποβρύχιον σκώληκα πού «πριονίζει» τό ξύλον τοῦ σταυροῦ, στό σημεῖο ἀκριβῶς πού ἔχει στηθεῖ: στό θεμέλιο, στή ρίζα του. Ἦνθα δέν πάρει εἶδησις ὁ Πνευματικός ἢ ὁ πιστός τήν ὅλην διαδικασία τό ἀποτέλεσμα θά εἶναι γνωστό. Γι' αὐτό, ἀδελφοί, ἄς παρακαλέσουμε τήν χάρη τοῦ Τιμίου Σταυροῦ νά μᾶς διασώζῃ ἀπό τέτοιες διαστροφές τῆς πνευματικῆς ζωῆς.

Ἀρχιμ. Ε. Τ.

21 Σεπτεμβρίου 2014: ΚΥΡΙΑΚΗ ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΥΨΩΣΙΝ
Ἀπόδοσις τῆς Ὑψώσεως τοῦ Τιμίου Σταυροῦ. Κοδράτου ἱερομάρτυρος ἐπισκόπου
Ἀθηνῶν († 130), Ἰωνᾶ προφήτου (880 π.Χ.).
Ἦχος: πλ. β΄ Ἑωθινόν: Δ΄ – Ἀπόστολος: Γαλ. β΄ 16-20 – Εὐαγγέλιον: Μάρκ. ν΄ 34-θ΄ 1.
Η ΕΠΟΜΕΝΗ ΚΥΡΙΑΚΗ: 28 Σεπτεμβρίου, Α΄ Λουκᾶ.
Ἀπόστολος: Β΄ Κορ. στ΄ 1-10 – Εὐαγγέλιον: Λουκ. ε΄ 1 - 11.

ΦΡΟΝΤΙΣΤΗΡΙΟ ΥΠΟΨΗΦΙΩΝ ΚΑΤΗΧΗΤΩΝ

■ Προϋποθέσεις:

Γίνονται δεκτοί σπουδαστές καί τῶν δύο φύλων, ἡλικίας 18 - 40 ἐτῶν, ἀφοῦ προσκομίσουν: α. Ἀποδεικτικό σπουδῶν (τουλάχιστον Ἀπολυτήριο Λυκείου), καί β. μία πρόσφατη φωτογραφία.

■ Ἐγγραφές:

Οἱ ἐγγραφές θά γίνονται κάθε Σάββατο μέχρι καί τίς 8 Νοεμβρίου κατά τίς ὥρες λειτουργίας τοῦ Φροντιστηρίου.

■ Ἐναρξη μαθημάτων:

Τό Σάββατο 4 Ὀκτωβρίου, θά πραγματοποιηθεῖ ὁ Ἀγιασμός καί ἡ ἔναρξη τῶν μαθημάτων τοῦ Φροντιστηρίου.

ΓΕΡΑΠΟΣΤΟΛΙΚΟ ΣΕΜΙΝΑΡΙΟ

Γραφεῖο Ἐξωτερικῆς Ἱεραποστολῆς τῆς
Ἀποστολικῆς Διακονίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος

Τό Σεμινάριο θά ξεκινήσει τό Σάββατο 18 Ὀκτωβρίου ἐ.ἔ. ὥρα 18:00.
Εἶναι ἀνοικτό καί ἀπροϋπόθετο γιά ὅσους ἐνδιαφέρονται νά τό παρακολουθήσουν.

Διδάσκονται τά ἀκόλουθα μαθήματα:

• Σύγχρονη Ἱεραποστολή • Κανονικό Δίκαιο Ἱεραποστολῆς • Τριτοκοσμική Κοινωνιολογία • Θεολογία Ἱεραποστολῆς • Ἱεραποστολική Ἀγιολογία • Στοιχεῖα Τροπικῆς Νοσολογίας • Ἀφρικανική Ἐθνολογία • Ἱεραποστολική Πρακτική καί Μεθοδολογία

• Πληροφορίες στή τηλεφῶνα: 210 7272315-316

«ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ», ἑβδομαδιαῖο φύλλο ὀρθοδόξου πίστεως καί ζωῆς τῆς «Ἀποστολικῆς Διακονίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος». Ἰασιῶ 1, 115 21 Ἀθήνα. Ἐκδότης - Διευθυντής: Ἐπίσκοπος Φαναρίου Ἀγαθάγγελος. Σύνταξη, τηλ. 210.7272.331. Διεκπεραίωση, τηλ. 210.7272.388. Ὑπό τῶν ἱερῶν ναῶν διανέμεται δωρεάν. Ἐκ τοῦ Τυπογραφείου τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας.

Ἡ «ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ» σ' ὅλο τόν κόσμο μέσω Διαδικτύου: www.apostoliki-diakonia.gr